

La veritable història del «Cant del Barça»

La cançó catalana més escoltada, televisada i corejada arreu del planeta

Al llarg dels segles, els catalans hem configurat un paisatge sonor que ens fa recognoscibles davant el món. La majoria són cançons que han nascut als Països Catalans, i moltes han tingut una trajectòria internacional -curta o llarga- o han estat veritables peces intergeneracionals. També hi ha peces compartides amb altres països propers (per exemple "En Joan petit"), que ajuden a dibuixar un imaginari polièdric de la Mediterrània format amb aspectes identitaris compartits amb altres cultures germanes.

El desembre de 2014, vam publicar un número especial (el 231) amb 100 cançons que tenen associades 100 històries per descobrir que algunes de les melodies que considerem nostres també han tingut un recorregut internacional i que han aconseguit emocionar Albert Einstein i **Igor Stravinski**, han fet emmudir dos presidents dels Estats Units o han cridat a la lluita en contra dels totalitarismes arreu del món. Al llarg d'aquest mes d'agost, anirem recuperant la veritable història d'algunes de les cançons del recopilatori, des de temes tradicionals a *hits* de la Nova Cançó, passant per peces emblemàtiques d'**Antònia Font** o **Els Catarres**. Avui descobrim què hi ha darrere del "Cant del Barça".

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=Udt-9J8nzGE>

Cap altra cançó en català la canten cada quinze dies més de cent mil persones. El futbol mou passions i el Futbol Club Barcelona és una de les entitats catalanes amb major implantació a tot el món. Podríem dir sense risc d'equivocar-nos gaire que no hi ha cap país al món que no hagi transmès per televisió un partit des del Camp Nou. I la cançó que se sent al començament, quan surten els jugadors, és "El cant del Barça", la cançó en català més escoltada i més corejada arreu

del planeta.

L'origen del "Cant del Barça", l'actual himne del FC Barcelona, el trobem a les festes de celebració del 75è aniversari del club. La junta presidida per Agustí Montal volia un himne "que reflectís la unió de la massa social barcelonista agermanada pels colors blaugrana". Per tal d'aconseguir-ho es va encarregar la lletra a dos escriptors contrastats: Jaume Picas -que havia fet cançons per a molts grups, especialment per a **La Trinca**- i **Josep Maria Espinàs** -antic cantautor fundador d'**Els Setze Jutges**-. Per a la música es va convocar un concurs per posar-li una melodia "a l'uníson, la mateixa a cada estrofa, fàcilment cantable i corejable". Finalment, el guanyador va ser el compositor badaloní **Manuel Valls**.

No obstant això, s'hi van fer uns arranjaments posteriors. L'artífex de la versió definitiva va ser **Francesc Burrull**: "Em vaig asseure al piano amb **Antoni Ros-Marbà** a un costat i **Oriol Martorell** a l'altre. El que vam fer va ser escriure una introducció i retocar els finals de les frases; les vam fer ascendents perquè així s'adeien millor amb la lletra...".

L'estrena va tenir lloc el 27 de novembre de 1974 al Camp Nou, amb 3.500 cantaires provinents de 78 corals sota la direcció d'**Oriol Martorell**. La versió oficial de l'himne està enregistrada per la **Coral Sant Jordi** i s'hi pot escoltar la trompeta de **Rudy Ventura**.

La cançó ha estat molt versionada. Una passada per internet pot fer-ne descobrir versions curioses, com una *a cappella* de l'israelià **Ray Livnat**. També l'han cantada **Beth**, **Dr. Calypso**, **Lax'n'Busto** i **Joan Manuel Serrat**, entre molts altres. Tot i això són pocs els artistes que s'han decidit a posar-la finalment als seus àlbums. Destaquen per sobre de tots els discos *Cant del Barça* (Philips, 1999), amb versions de salsa, rock, rumba i samba de l'himne, i *El cant delsampions* (Picap, 2007), amb adaptacions de la **Coral Sant Jordi**, **Pep Sala**, **Keympa**, **The Companys**, **Joan Isaac**, **Port-Bo**, **Jordi Molina & Ramon Escalé** i música sola amb arranjaments de **Josep Lluís Moraleda**.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=YsaGfxXIWJs>